

WANDELEND PAAL HAALT WEER GROOTSTE ONDERSCHEIDING TIJDENS DODENTOCHT !

Er zijn natuurlijk nog meer 100 km-tochten in ons land. Zeker ook mooiere. Denken we maar aan de Gildentocht van onze burens uit Schaffen waaraan dit jaar ook al een flinke Paalse delegatie deelnam. Er is echter maar één ultratocht die ook buiten het (beperkte) wandelwereldje bekendheid geniet en dat's de Dodentocht, de 100 km van Bornem. Dit jaar waren er negen clubleden ingeschreven voor deze jaarlijkse hoogmis van het langeafstandswandelen. Voor twee van hen was het de allereerste keer. Het aantal WP-deelnemers ligt dit jaar beduidend lager dan vorig jaar. Redenen hiervoor waren er velerlei. Voor de ene was de voorbereiding niet goed genoeg geweest, een andere wilde dit jaar gewoon eens passen, iemand bevond zich op een huwelijksfeest, iemand in het buitenland...

Zelf ben ik na mijn twintig deelnames wat uitgekeken op de Dodentocht. Daarom koos ik ervoor om ook dit jaar deel te nemen aan wat wellicht de mooiste Vierdaagse is in Wandelland : de Heuvelland4Daagse. Vier dagen lang wandel je zo'n 42 km en op die vier dagen overbrug je net geen 3 000 m hoogteverschil. Dit jaar waren de broers Louis en Modest Vanderheyden en ikzelf de laureaten. Onze secretaris, Jos Van Thienen, kon helaas slechts drie van de vier etappes meewandelen, daar hij afreisde naar het Zwarte Woud en ook Elly Wagemans liet één van de vier Heuvellandetappes aan zich voorbij gaan.

Onder de negen Paalse Bornem-deelnemers was er slechts één dame. Samen met haar Eddy (Van Elven) zou Mieke Ballegeer dit jaar voor het eerst deelnemen aan de Dodentocht. Voor de andere zeven had de Dodentocht niet al te veel geheimen meer. Het weer was dit jaar ideaal. De zomer van 2016, door Frank De Boosere gekaderd als "een erg normale zomer voor ons land, met niet al te hoge temperaturen en een opeenvolging van zonnige dagen met daartussen wat regen- en onweersintermezzo's", zorgde in de week vóór de Dodentocht voor niet al te hoge temperaturen en die verwachtingen waren er ook voor het weekend. Regen zou er niet aan te pas komen. Geruststellende meteorologische vooruitzichten dus voor de DoTo'ers.

De trein bleek ook dit jaar weer het meest favoriete vervoersmiddel te zijn voor de WP-leden om de verplaatsing te maken naar Bornem. Geen files en rustig, zonder zenuwen, naar het land van Stille Waters sporen : dat's wat de NMBS kan bieden. Om iets voor vijf stappen vijf koene krijgers de trein op, wuiven nog één keer naar de achterban en zetten dan koers richting Bornem, waar ze goed twee uur later (met nog een ruime tussenstop in Leuven) aankomen. In Bornem is het dan al druk. Het is aanschuiven om van je bagage af te geraken. Dan trekt de kleurrijke groep naar de startplaats in de buurt van het klooster van Bornem. En daar mag je dan gaan zitten en is het wachten op het startsein, dat om klokslag negen uur wordt gegeven. De minuten schuiven weg en door de luidsprekers schalt de stem van omroeper. Ook dit jaar blijkt het deelnemersrecord weer te zullen worden gebroken. Achteraf blijkt dat 12 608 sportievelingen deelnamen, alweer zo'n 600 méér dan vorig jaar. Een vraag in de marge is dan toch wel of de Dodentocht niet stilaan wordt versmacht door zijn eigen succes. Hoe ver zijn we nog af van een deelnemersstop ? Of wordt het niet de hoogste tijd om de massastart op te delen in tijdsvakken ? Laat om het half uur een paar duizend stappers starten en weg is

de frustratie die er nu heerst tijdens het kilometerslange schuifelen alvorens in je eigen tempo te komen. Nu goed, zolang het deelnemersaantal jaarlijks blijft stijgen, krijgen de organisatoren natuurlijk het gelijk aan hun kant en zal er aan het beproefde recept wellicht niet al te veel veranderd worden.

Onder het gelui van de klokken in de toren van de kerk, aan het marktplein van Bornem, trekt een schuifelende massa, gehuld in T-shirt van alle mogelijke kleuren naar de Scheldeboorden. Goed 15 km verder stapt diezelfde massa, in gespreide slagorde deze keer, nog eens door de straten van Bornem. Het is dan al lang donker en er wachten dan nog 85 km. Mieke Ballegeer, Guido Carmans, Michel Coosemans, Jolan Dupont, Raf Leysens, Theo Spreuwers, Eddy Van Elven, Raymond Verboven en Wim Verstappen : zij gaan de lange nacht tegemoet en hopen om binnen de toegestane tijd van 24 uur de 100 km uit te wandelen.

Acht van de negen WP-deelnemers haalden het einde van deze 47ste Dodentocht. Alleen Raf moest halweg noodgedwongen opgeven. Branderige blaren weerhielden hem ervan om ook deze editie tot een goed einde te brengen. Primus van de WP-bende was Wim Verstappen. Op die kerel staat de laatste maanden geen maat meer. Het was nog niet eens half twaalf toen hij de eindmeet overschreed. Hoezeer we de inspanning van Wim ook naar waarde weten te schatten, toch gaat de prijs voor de strijd lust dit jaar naar Mieke en Eddy, de twee die er voor het eerst aan begonnen. In 23 uur haalden zij het eindpunt en voortaan dragen ook zij fier het Dodentocht-kruisje aan de rugzak mee ! Voor Michel en Raymond wordt het uitwandelen van Bornem stilaan een routineklus. Tegen één uur overschreden ze zij aan zij de eindmeet. Theo Spreuwers moest vorig jaar in de Palm opgeven. Doch hij wist toen al dat hij er een jaar later opnieuw zou staan. Deze keer lukte het hem wel en kwam hij om 13u48 binnen. Jolan Dupont, onze pas gepromoveerde huisarts uit Heist-Op-Den-Berg, zette ook dit jaar weer een streepje bij achter zijn naam, net als Guido Carmans. Aan alle acht wensen we een hartelijke proficiat toe. Jammer voor Raf dat het dit jaar niet lukte, doch hem wacht één van de volgende jaren zeker de glorierijke intocht in Bornem aan de zijde van zoon Ilario.

Eddy en Mieke

Guido

Theo

Jolan

Omdat ikzelf er dit jaar niet bij was, kan ik niet uit eigen beleving iets zinnigs schrijven over deze Dodentocht. Daarom vroegen we aan onze Dodentochters om zelf even hun bevindingen door te geven.

Mieke : *“Overgelukkig met onze prestatie. Had nooit gedacht dat ik het zou halen. De laatste 20 km waren loodzwaar, maar opgeven kwam niet in mij op na al de gedane km. Ik weet nu ook dat elk detail heel belangrijk is. De sfeer door de dorpen vonden we geweldig. Fijn om te zien hoe de mensen toch wel meeleven met de Dodentocht. Ben blij dat we aan deze tocht deelgenomen hebben !”*

Michel : *“Met zijn vijven stonden we op het perron in Diest station : Guido, Raymond, Raf, Wim en ikzelf. Na grondige controle van onze bagage, heup- en rugzakken (terreurdreiging) in Bornem een plaatsje zoeken. Anderhalf uur later kunnen Raymond en ik goed starten. Met veel feestgedruis en vertier tot in de late (of vroege) uurtjes in de omliggende dorpen kwam er voor ons een vrij frisse nacht aan, zónder vallende sterren, maar wel met een morgen vol zonnenschijn. Vanuit onze thuisbasissen kregen we tijden van collega Wandelende Palenaars. Gestimuleerd door de ons voorbijstekende jonge en oudere DoTo's vatten we onze laatste 5,4 km aan, om uiteindelijk vermoeid (ikke) maar voldaan binnen te komen. Dank aan Raymond om samen met hem hetzelfde spoor te hebben mogen gaan en een dikke proficiat aan alle anderen !”*

Jolan : *“Het was weer een geslaagde editie. Jammer dat u er niet bij was. Ik wandelde dit jaar samen met een Nederlandse 70'er die ik in 2013 onderweg naar Compostela leerde kennen. Hij ging de uitdaging aan en we deden de volle 100 km tesamen. Ik was daardoor iets later binnen dan vorig jaar maar de vreugde was des te groter om samen met de Caminovrienden de finish bereikten! Dit jaar ben ik afgestudeerd en kon ik als dokter een dagje verlof krijgen om minder gehaast naar de Dodentocht te moeten gaan! Zalig! Nieuw deze editie was het prachtige stuk door het domein van het kasteel d'Ursel. Met tuinkaarsen en klassieke muziek verwelkomden ze de wandelaars langs de sloten van het kasteel.*

Prachtig! Een leuke variant op de anders zo saaie asfaltweg die dat stuk biedt.... 8 keer Dodentocht nu al ... nog 22 keer en de club 30+ is bereikt. Daar ga ik alvast voor!"

Theo : *"De eerste deelname heb ik samen met mijn dochter volbracht. De tweede (vorig jaar) was een opgave. De derde was de snelste ! Het weer was goed, geen regen."*

Wim : *"Van de Dodentocht valt weinig te zeggen. Ik moet wel zeggen dat het parcours gewijzigd is en dat er zelfs, vooral in het tweede deel, tamelijk veel onverhard was. Het is toch al iets aangenamer zo. Wat mij vooral stoort, is de enorme drukte aan de start en het lange wachten. Verder is het lekker loswandelen, een training voor andere tochten. Het tweede gedeelte ben ik wel wat dieper gegaan en had ik wat last van de warmte, vooral op de dijk (dat enorm lange en saaie stuk waar geen einde aan lijkt te komen)."*

Raf : *"Het was een moeilijke beslissing, maar soms luister je toch beter naar je lichaam. Ik had nog wat last van niet volledig genezen blaren op mijn hielen. Hierop heb ik dan opnieuw blaren gelopen, met gevolg dat dit nu open vleeswonden zijn geworden. Ik had nog geprobeerd met andere schoenen, maar ook dit was geen oplossing. Met pijn in het hart hebben we dan toch maar beslist om op te geven. De prestaties die Wim dit jaar al uit zijn benen heeft getoverd wekken bij mij zeer veel respect op. Dat ik daar nog kan en mag naast wandelen ..."*

Naam	Aankomst
VERSTAPPEN Wim	11.27
VERBOVEN Raymond	12.58
COOSEMANS Michel	12.58
SPREUWERS Theo	13.48
DUPONT Jolan	16.37
CARMANS Guido	18.37
BALLEGEER Mieke	19:54
VAN ELVEN Eddy	19:54

Foto's Fien

Wim

Raymond
en
Michel